[185] ما نام کسی را نمی بریم، ولیکن سوگند محکمی می خورم که اگر مردم سخن خداوند وپیامبرش را می شنیدند، آسمان بارانها وزمین برکتهایش را به آنان عطا می کرد، وهرگز در این امت دو شمشیر به یکدیگر برخورد نمی کردند، وتا روز قیامت با شادی وآرامش زندگی می نمودند، ودر این حالت أي معاویه تو در آن طمع نمی کردی. ولکن هنگامیکه أو را از جایگاهش دور ساختند وبنیان آنرا دگرگون نمودند، قریش در آن به نزاع پرداختند، وآنرا همچون توپی برای یکدیگر پرتاب کردند، تا اینکه تو أي معاویه واصحابت بعد از تو در آن طمع کردند. وپیامبر فرموده: گروهی رهبری خود را بدست کسی نسپردند، در حالیکه در بینشان داناتر از أو نیز بود، جز آنکه همواره کارشان به تباهی کشیده می شود، تا اینکه به آنچه ترك کرده بودند بازگردند. بنی اسرائیل که اصحاب حضرت موسی علیه السلام بودند، هارون برادر آن حضرت وخلیفه وجانشینش را رها کردند وبه گوساله پرستی مشغول شدند ! واز سامری پیروی نمودند، در حالیکه آنان می دانستند أو خلیفه حضرت موسی علیه السلام است.
